

[Camre]

nogen dyrtidsregulering, så lad os se helt bort fra det.

Jeg siger tak til fru Ingerlise Koefoed for tilsagnet om, at man ønsker at få hjulene i gang og få de 50.000 nye arbejdspladser bygget op hvert af de følgende år. Det sker ved at stemme for socialdemokratiets ændringsforslag og stemme imod SFs.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

At vi i dag ikke drøfter indgreb i dyrtidsreguleringen er altså ikke socialdemokratiets skyld, men EFs skyld, fordi EF ikke ville acceptere den store devaluering, som socialdemokratiet skulle bruge som påskud til at lave indgreb i dyrtidsreguleringen.

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Det var hr. Camres sidste bemærkning, der kalder mig på talerstolen. Jeg forstod hr. Camre sådan, at hvis man stemmer for socialdemokratiets ændringsforslag her til finanslovforslaget, er man med til at skaffe 50.000 arbejdspladser. Jeg vil gerne spørge hr. Camre: hvad er det for nogle ændringsforslag fra socialdemokratiet, som indebærer det? Vil hr. Camre komme herop og pege på dem, måske med nummerangivelse?

Glensgård (FP):

Hr. Camre udbad sig fra fru Ingerlise Koefoed meddelelse om nogle navne på nogle SF-økonomer. Det kan være interessant for hr. Camre. Vi andre kunne godt engang imellem tænke os at udbede os navnene på nogle socialdemokratiske økonomer. Jeg kender en enkelt en af dem. Han hedder Møller, Steffen Møller. Hver gang Steffen Møller rejser sig og siger, at nu går socialdemokraterne for vidt, så rejser hr. Camre sig op og siger: ham skal I ikke regne med. Det nytter ikke meget, at vi nu forsøger at få navne frem fra SF, for så vil man formentlig også på et eller andet tidspunkt høre fru Ingerlise Koefoed rejse sig op og sige: ja men lige nøjagtig ham eller hende skal I ikke regne med.

Jeg vil godt vende tilbage til de ordførere – og det er alle før mig – der har startet med at takke til højre og venstre. Det være hermed gjort. Men mon ikke fru Ingerlise Koe-

foed glemte en enkelt tak, nemlig til ADAM, som har haft besværet med at regne på SFs forslag. Det er muligt, at det bliver en utak, for ADAM fandt jo ud af, at det gik helt galt, hvis SFs forslag blev gennemført. Jeg vil da godt på SFs vegne takke ADAM, fordi man fik lavet de beregninger, uanset hvor grove de nu engang var.

Ellers vil jeg godt tale en lille smule om ændringsforslag nummer 2322. Jeg kan se, forsvarsministeren slår op. Det er der slet ikke, for der er kun stillet 2321 ændringsforslag. Men nummer 2322 er det, der er mest interessant i denne sammenhæng. Det er nemlig det ændringsforslag, som skulle have været stillet, fordi regeringen godt ved, at det finanslovsforslag, vi behandler her, er det rene bluff. Det er den rene forvanskning, det er det rene falskneri. Det er første gang i nyere politisk tid, at vi har haft lejlighed til at debattere et finanslovsforslag, som allerede har haft virkning i 1½ måned. Ja, der var engang i 1940, men for mig går nyere tid altså fra det tidspunkt, hvor vi kan sige, at der er kommet en ny økonomisk krise, der er kommet en ny økonomisk tankegang ind. Ændringsforslag nummer 2322 burde have været fremsat af regeringen uden for betænkningen, og i det burde man have sagt: vi er godt klar over, at dette finanslovsforslag er udtryk for budgetforfalskning, vi er godt klar over, at det, det ender med, er et underskud, der formentlig ligger 10 mia kr. højere end det, vi har lagt op til.

Det er meget interessant, at SFs hovedbestyrelse holdt et weekendmøde – eller var det måske kun et søndagsmøde i kirketiden? – om, hvordan man skulle stille sig til finansloven. Nu er det lykkedes for socialdemokraterne én gang til at få fat i et parti, som siger: godt, vi tager medansvar for finansloven. Men hvad var det, man skulle debattere? Man skulle tage stilling til tillægsbevillingsloven, for det er jo dér, de 10 mia kr. i underbudgettering, som regeringen kører med, kommer til udtryk. Men til den tid rejser regeringen sig op og siger: nå ja, men de udgifter har vi haft, og dem er I nødt til at godkende – og så godkender man forslaget til tillægsbevillingslov, stort set i blinde. Måske kan vi finde et enkelt punkt som post- og telegrafvæsenet, som vi kan tage fat i og sige: det vil vi have nærmere undersøgt. Jeg mener altså, det er forfalskning, det er fusk, at vi i